

6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ

† Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

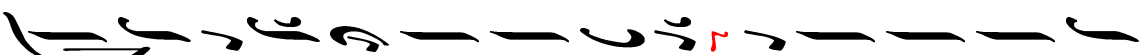

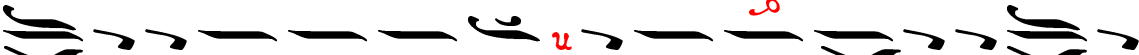

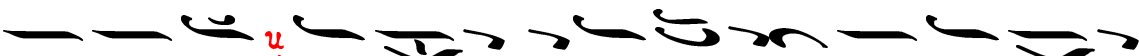

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ^ε
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ^ε ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος ^ε

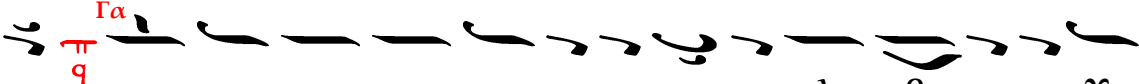
Δόξα. Τοῦ Ἁγίου. Αὐτόμελον.

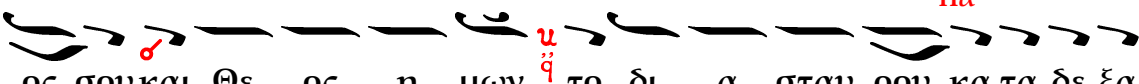
Ἦχος Γα ϕ

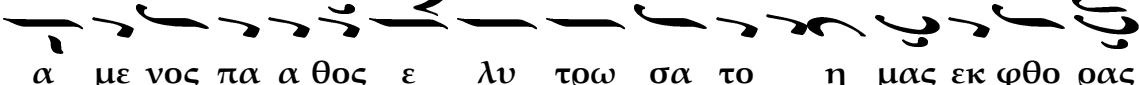

Θ ει ας πι ι στε ως ο μο λο γι α ^ε αλ λον

 Πα αυ λον σε τη Εκ κλη σι α ^ε ζη λω την εν Ι

 ε ρε ευ σιν α α νε δει ει ξε ^ε συν εκ βο α σοι και

 Α α βελ προς Κυ ρι ον ^ε και Ζα χα ρι ου το αι αι

 μα το ο δι και αι ον ^ε Πα τερ Ο σι ε Χρι ζον τον Θε ον ι

 κε τευ ε ^ε δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε

 λε ε ος ^ε

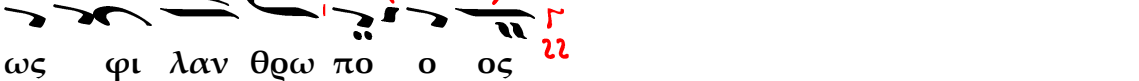
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^ε ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

Πα
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

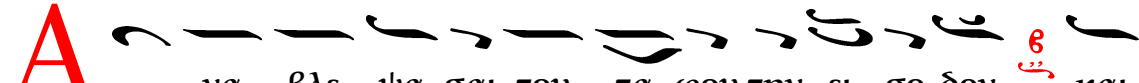
* * *

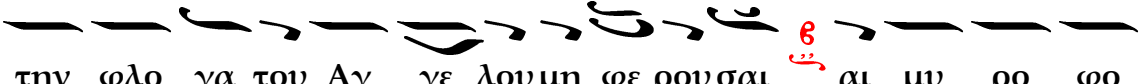
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

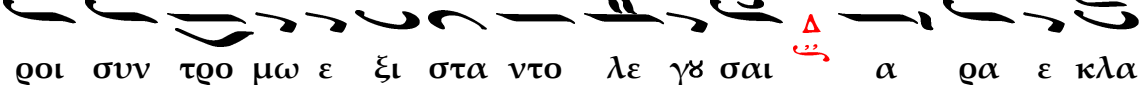
[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

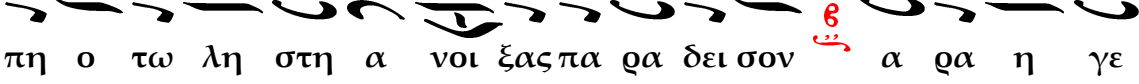
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

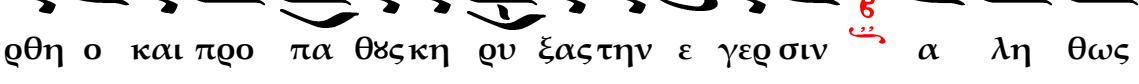
Ἦχος Δι-Θ.

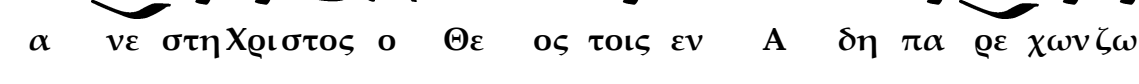

A να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και

 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο

 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσ αι α ρα ε κλα

 πη ο τω λη στη α νοι ξασ πα ρα δει σον α ρα η γε

 ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξασ την ε γε ρσιν α λη θως

 α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω

 ην και α να στα σιν

Ἦχος 4 Δι. ς

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω ανθρωποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Θεοτοχίον.

Ἦχος 4 Δι. ς

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυστη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσενεκ θα να τουτας ψυ χας η μων ^ε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

A νε στησως α θα να τος α πο του Α δουΣω

τηρ συ νη γει ρας τον κοσμονσου τη Α να στα σει τη

ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α

να στα σινπα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

λανθρω πε ^ε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

E κ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι

ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω

ης ^Δ λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου

σαις ^π παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου

σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ^Δ ον γαρ ζη τει τε

κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ

ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοδοχίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χεται και
δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χη στο
ο τη η τι και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α

τὸ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζρα πων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τὸ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Λι ανθρω ῖ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σ θρη νο λο γσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ ς ν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν' ςς} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σσ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α ^{ν' ςς} Α λλη λϑ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ (δισ)}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α ^{ν' ςς} Α λλη

λϑ ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϑ ^{υ ρ}

T ω ω ω ω ν Α α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος²² κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε²² ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ντα^{u q} τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα^{u q} και αι συν ε ε α αυ
τω²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^{u q}
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ^{u q}

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^{u q} συμ πα θως
τοι οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε^{u q} ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γ γε ε λος²² προ σε φθε ε γ γε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ο ροις^{u q} ι ι δε

τε ε υ υ μεις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζοο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τς αι

ω ωνας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α αντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σρες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ρ̣̣̣ Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη ν

^ε_{7x} ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λ τρον χρε ω στου

μεν ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^ε_{7x} ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δο γ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_{7x}

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Α₂₂ ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας ^Δ_ε ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
σαι η μας ^ε_λ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ο ος σου ου ου ^ε_λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε_λ Δι - θ

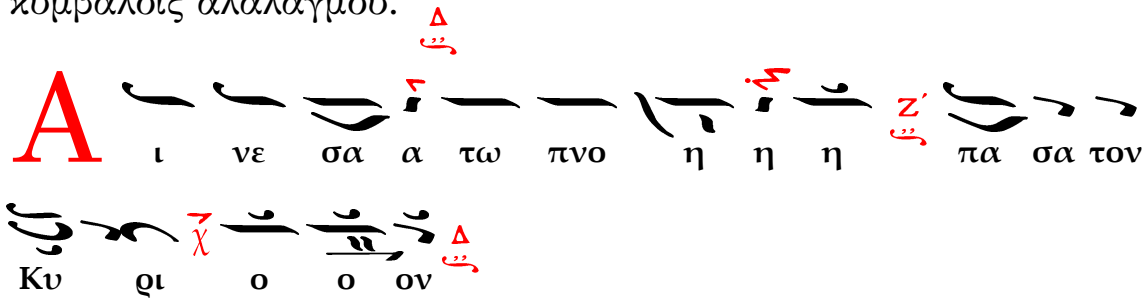
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῆς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριῶν ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον

ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μονω η η μαρτον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ⁶

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην ^Δ και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ ⁶

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ⁶

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

⁷ **Χ** ⁶

Ι δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ^Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι ⁶

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ⁶

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μδ ^Δ και πα σας τας α νο μι ας μδ ε ξα λει

ψον ⁶

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ ⁶

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ ^Δ και
το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μᾶ

Α ποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη

ρι ου σου και πνευματι η γεμο νικω στη ριξον

με

Δ ιδαξω ανανομους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψοσι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηρι ιασης μᾶ αγαλλια σε ται η γλωσσα μᾶ την

δι και ο συνησᾶ

Κ υριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομα μᾶ αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^ε

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ ζ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ζ

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε ημον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ζ Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μδ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κδ προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.
Ποίημα Θεοφάνους.**

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, τρισμακάρα προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἰρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα τὴν ἀθεότητα.

Δόξα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον τὸν ματαιόφρονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὕμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν ἀδιαλώβητον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον Ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Δόξα.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαίᾳ πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπειλήφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.**

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†350)

Στίχ. Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὐνεκα ὠμολόγει Παῦλος Θεόν, ἄγγεται ἕκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητῆς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς ἀγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῖος δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ ἀντ' ἐκεῖνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δέ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὔρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κάκεινον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφοτέρωθεν τοὺς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίον, ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρόν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κώνσταντος ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεῖς, ἐν οἰκίῳ λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Νικάνδρου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Σφαγὴν παθῶν Νικάνδρος ἐχθρὸς τῆς πλάνης,
Νίκην κατ' ἀνδρῶν ἤρατο πλανωμένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου. (474)

Στίχ. Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,

Ὁργῇ κεράσας μακροθυμίαν, Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θέαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥς τε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὥς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὥς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν καὶ ἄλλης ἱεσίας προσπεφευγόντων, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκέλευσεν ὑεῖν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦνται τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα καὶ παραπλησία τῇ καμιναίᾳ αἰθάλη καὶ πλείστη, ὥς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθείσα πλέον ἀνδρικήσπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα, βοτάνας τε καὶ φυτὰ. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὥς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσης ὥς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρῶν, σφοδροῦ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἐπιβρεχομένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοῦς πιανθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ Σικελιώτου. (†820)

Στίχ. Ἀρεστά, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω,

Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ὠρμητο Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσει χρόνων ὀκτωκαιδέκα, νουνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικὶ συζευξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονὴν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος ἦν ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδὲ σωματικῶς ἀναπαυόμενος), διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἵτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης, μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυνάψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου

ἐφρόντιζε, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὢν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινὰς ἀποροῦντας λέγειν· Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα Μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθραίας) τῆς Κύπρου. (~†915)

Στίχ. Οὐ βουλόμενος χωρισθῆναι προβάτων,
Δημητριανέ, ἦκες εἰς Βαβυλῶνα.

Εἰς οὐρανὸν ἕκτη ἔβη ἀγαθὸς ποιμενάρχης.

Οὗτος συνώδευσε, καίτοι ἐν ἀσθενείᾳ γήρατος ὑπάρχων, τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, συρόμενον ὑπὸ Ἀράβων ἐπιδρομῶν ἐν Βαβυλῶνι, διὰ δὲ τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ ἐπέτυχεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πατρικὰς αὐτοῦ ἐστίας· διὰ τοῦτο δὲ καὶ προστάτης ὁμολογεῖται τῶν Κυπρίων προσφύγων, ἰδίᾳ τῶν ἐκ τῆς Βορείου Κύπρου ἐκτοπισθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ὁμολογητοῦ Λεονάρδου τῆς Λιμόζης ἐν Γαλλίᾳ. (†559)

Στίχ. Λέων καθάπερ ἰσχυρὸς Λεονάρδε
Ἄνυστάκτω ὄμματι νεκροῖς τὰ πάθη.

Οὗτος, ἐγεννήθη ἐν Αὐρηλιανῷ (Ὀρλεάνῃ), ἐκ γονέων εὐγενῶν καὶ μαθητῆς ἐγένετο τοῦ μακαρίου Ῥεμιγίου ποιμένος τῆς τῶν Ῥεμενσίων Ἐκκλησίας (Ῥάνς). Περιφανῆς δὲ γενόμενος τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ ἀγιότητι, τοσοῦτον αἰδέσιμος ἐφάνη τῷ βασιλεῖ Κλοδοβίῳ, ὥστε ἐπέτρεψεν αὐτῷ ἀπολύειν μόνῃ τῇ ἐπισκέψει τοὺς οἴους δεσμίους ἐβούλετο. Ἠλευθέρωσε δὲ καὶ τοῦ βασιλέως Χλωδοβίκου τὴν σύνευνον θανεῖν ἐγγίζουσαν ἐκ τῶν ὠδινῶν τοῦ τοκετοῦ τέκνον, τοῖς γονεῦσιν ὑγιᾶς χαρισάμενος. Ἠσυχάσας δὲ ἐν τῷ δάσει Πάβῳ καὶ τὴν σάρκα κατατήξας νηστεία καὶ ἀγρυπνία, ἔπηξεν καλύβαν καὶ ναὸν μικρὸν ἀνήγειρεν εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου. Παρ' αὐτῷ δὲ ἤθροίσθη καὶ χορὸς πατέρων τινῶν. Τελέσας δὲ θαύματα πολλά, καὶ ἰατρὸς φανεὶς ἄριστος καὶ ποιμὴν γλυκὺς καὶ διδάσκαλος ἀκριβέστατος, πάντων ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ. Μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ κοίμησιν, θαύματα ἐγένοντο πλεῖστα τῇ ἐπικλήσει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῇ προσκυνήσει τῶν λειψάνων αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐδοξάσθη παρὰ Κυρίου, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Παύλου τοῦ Κορινθίου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ σημειοφόρου.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῆ μωρίαν,
Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ, κτίτορος τῆς μονῆς Χουτίν ἐν Νόβγκοροντ. (†1192) Ἔτι δέ, Λουκᾶ οἰκονόμου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Καὶ ὁ Βαρλαάμ καὶ Λουκᾶς σπηλαιώτης,

Τοῦ ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντος εἰσὶ δούλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Μακαρίου τοῦ νέου, ἐκ Κίου Βιθυνίας ὀρμωμένου καὶ ἐν Προύσῃ μαρτυρήσαντος. (†1590)

Στίχ. Ὁ Μακάριος ἐν λίθοις τε καὶ ξίφει,
Θεῷ τελευτᾷ, ὦ τέλους μακαρίου.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Μηνὸς Νοεμβρίου, Σύναξις ἐπιτελεῖται πάντων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ Ἁγίων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

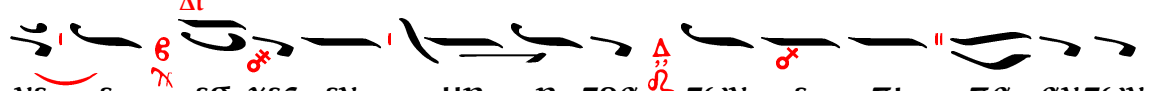

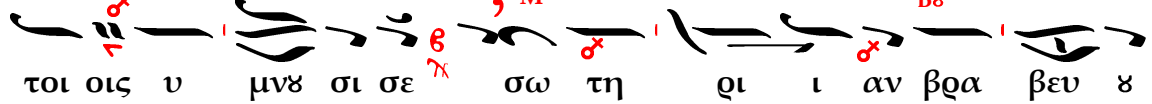
T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της

 εκ της Παρ θε εν υ σαρκω σε ως σκ τς υ ψι

 στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε

 κραυγα α ξε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

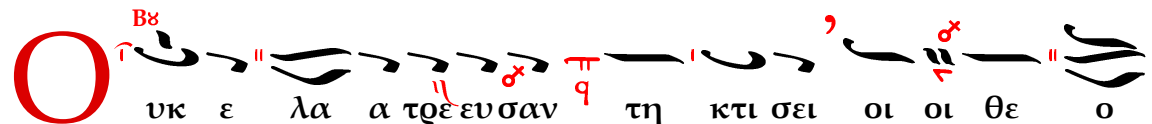

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

 δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων

 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

 τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας

 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησαι τ ι δε γαρ α πο τ νυ μα

κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νδ

ε
χ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ωδη θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος ^{Πα} πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^{B8} α
 υ λων νο ^ο ων φυ σις γε ραι ρα σα ^Μ τα ι ε ρα
 θαν μα σι α ^{Δι} της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και
 βο α α α α τω ^{Β8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε ⁶
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε ⁷

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^(δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τδ ^Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι ⁶

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα ^Δ συν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
 Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
 μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στς τη η προ
 στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
 πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γν ς ς
 ς ς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
 τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
 ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - ς

Τον Παυλον ε εκ μι μ ς ς με νος τον κη ρυ κα
 α της πι ι στεως της α νω τα τω ω σο φι ι ι
 ας τα δογ μα τα κα α τα σπει ει ρας πα σας αι
 ρε ε σεις η ημ βλυ νας Ι ε ρα ρ χω ων α γλα α
 ἰ σμα Παν λε μα κα ρι ω ω τα τε δι ο και
 στυ λο ος ε φα α νης ορ θο δο ξι α ας θε ο ο

φρον ⁶

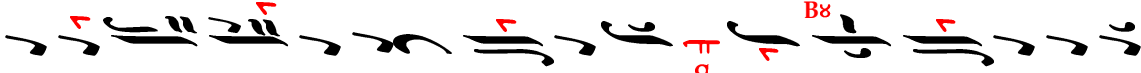
Θεοτοχίον.

Η ε ον σαρκι ι ον ε ε τε κες Μα ρι α
Θε ε ο νυ υμ φευ τε υ περ η μων ε εκ δυ σω
ω ω πει των σε τι μων τω ων εκ πο ο θς και
σην ει κο να α τι μω ων των και τς Υι ς ς σς
Πα α να γνε κο λα σε ως λυ τρω ω σασθαι και
α να γ κων αι αι ω νι ι ων τς σοι θερ μως ε εγ
κει με ε νους

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε

 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

1.

T ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπτον

 δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οις αυτου

O Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

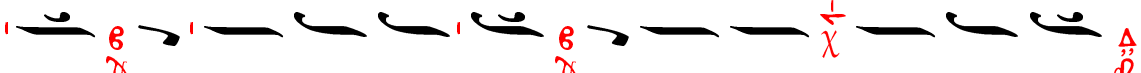
 να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

 ξα ζο μεν σου την α να στασιν

2.

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

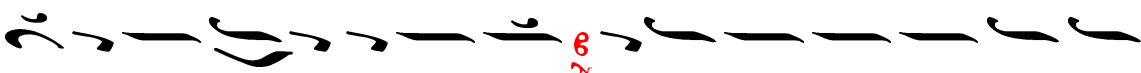

 του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

 της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

 ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου

 τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

 λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα

πα
αν
τα
ε
πλη
ρω
σας
δι
ο
βο
ω
με
εν
σοι
ο

α
να
στας
εκ
των
νε
κρων
Κυ
ρι
ε
δο
ξα
σοι

3. **Α**ι
νει
τε
αυ
τον
ε
πι
ταις
δυ
να
σται

αι
σας
του
αι
νει
τε
αυ
τον
κα
τα
το
πλη
θος

της
με
γα
λω
συ
νης
αυ
του

Τω
σω
σταυ
ρω
Χρι
στε
Σω
τηρ
ο
δη
γη
σον
η
μας

ε
πι
ι
την
α
λη
θει
αν
σου
και
ρυ
υ
σαι
η
μας
των

πα
γι
δων
του
εχ
θρου
ο
α
να
στας
εκ
των
νε
κρων

α
να
στη
σον
η
μας
πε
σον
τας
τη
α
μαρ
τι
ι
α

εκ
τει
νας
την
χει
ρα
σου
φι
λα
αν
θρω
πε
Κυ
ρι
ε
τη

πρε
σβει
α
των
Α
γι
ων
σου

4. **Α**ι
νει
τε
αυ
τον
εν
η
χω
σαλ
πι
γγος

αι
νει
τε
αυ
τον
εν
ψα
λτη
ρι
ω
και
κι
θα
ρα

Των
πα
τρι
κων
σου
κολ
πων
μη
χω
ρι
σθεις
μο
νο
γε

νε
ες
Λο
γε
του
Θε
ου
ηλ
θες
ε
πι
γης
δι
α
φι

λαν
θρω
πι
αν
αν
θρω
πος
γε
νο
με
νος
α
τρε
ε
πτως

και Σταυρον και θανατον υπεμεινας σαρκι ο απα
παθης τη Θεοτητι αναστας δε εκ νεκρων αθα
νασι αν παρεσχες τω γενει των ανθρωπων ως
μονος παντοδυναμος

5. **Α**ι νει τε αυτον εν τυμπανω και χορω
αι νει τε αυτον εν χορδαισι και οργανω

Θανατον κατεδεξω σαρκι ημιν αθανασι
ανπραγματευσαμενος σωτηρ και ενταφωκη
ησας ινα ημας του Ααδου ελευθερωσης
συναναστησασε αυτω παθωνμεν ως ανθρωπος
αλλα αναστας ως Θεος δια του τοβωωω
μενδοοξασιζωοδοτα Κυριε μο νεφι λανθρω
πε

6. **Α**ι νει τε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις
αι νει τε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα

νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φριξαν Α δου

πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνητο ος

κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σαστην

ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα

ρε εσχεςτη α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα

Κυ ρι ε δο ξασοι

7. **Α** να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

υ ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε

νη των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να

στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α

η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα

του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον

και λε γοντα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε

κρων α νε στηως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

8. **Ε** ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε
εν ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα
τα θαν μα σι α σου

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ
λα α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι
ε στιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα
γι σαντες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα
με ε νοι δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω
α να στα ντι καν υμεις σι γη ση η τε του Κυ ρι
ου την ε γε ρσιν οι λι ι θοι κε κρα ξο ονται μα λι
στα ο α πο κυ λι σθεις εκ του μνη μα τος
γα σου το ε λε ος με γα το μυ στη ρι ον της οι κο
νο μι ας σου Σω τηρ ημων δο ξα σοι

Δόξα. Ἑωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Πάσα

Πα
ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Με τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον
Δι και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α
Πα
θυ μου ντε ες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι
Δι τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε
Πα
οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι
ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν
Δι και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ
Πα
υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ
Κε
λα συ υ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο
Δι
της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α
Πα
κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο
Πα
λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η η

η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ υ
 ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον ξε
 ε ε νον ^{Νη} ε τοι οι μον ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε εν
 γη η η ^{Πα} ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε
 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας
 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν
 τρυ υ φη η η σαι ^Δ φι λαν θρω ω ω πε Κυ υ υ
 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^ε (τρεις) ^χ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι ^ε ^χ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου ^ε ^χ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε ^χ

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^ε ^χ

A γι ος ο Θε ος ^Δ _{δλ} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ _{δλ} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε _χ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _{δλ} και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε _χ

K αι νυν και α ει ^Δ _{δλ} και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην ^ε _χ

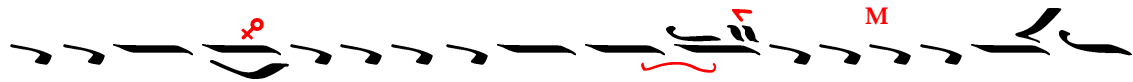
A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε _χ

Ἀσματικόν. ^ε _χ

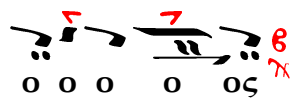
A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _{δλ} Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _{δλ} Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{B8} ^Δ _{δλ} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε _χ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ _{δλ}
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης ημων ^ε _χ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

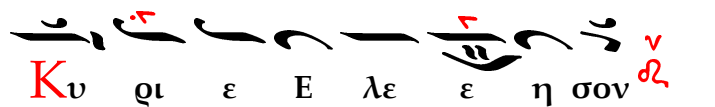
 ο ο ο ο ο σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

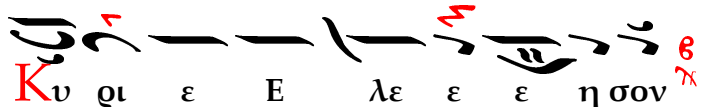
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

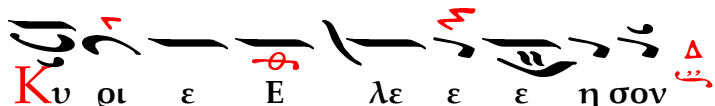
ᾠχος πᾶσι Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

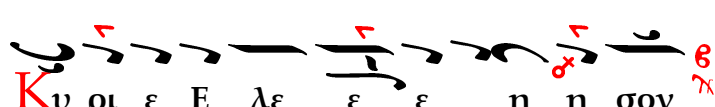
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

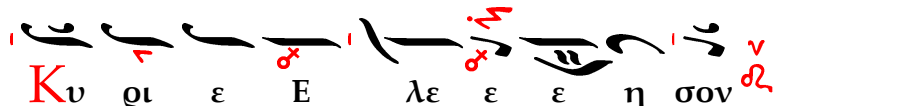
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

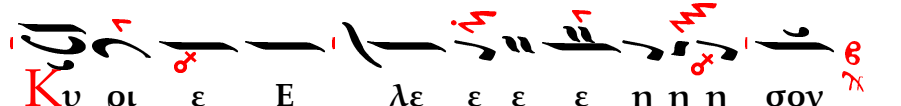
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

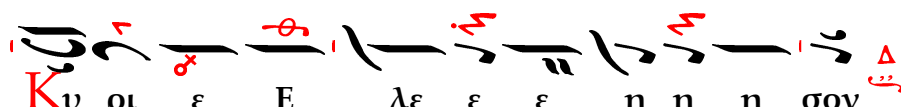
ᾠχος πᾶσι Νη ρ

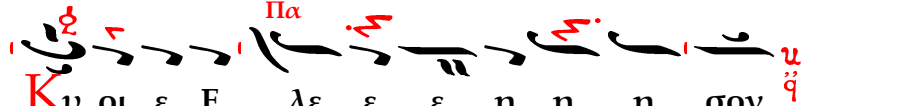
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερσω

σον η μας αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος Δ
Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ε
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος Δ
Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ε
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμω Δ το με γα ε λε ο ο

Δ
ος

Τὰ τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

χ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο
γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα
το α γι ον αυ του

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
μη ε πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ
του

Τον ευ ι λα τευ ο ντα πα σας τας α νο
μι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σθς σθ

Τον λυ τρθ με νον εκ φθο ρας την ζω ην σθ τον
στε φα νθν τα σε εν ε λε ε ει και οικ τιρ μοις

Τον ε μπι πλω ντα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σθ α να και νι σθη σε ται ως α ε του η
νε ο της σθ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κη με νοις

Ε γνω ρι σε τας ο δος αυ του τω Μω υ

ση τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ

του

Ο ι κτιο μων και ε λε η μον ο Κυ ρι ος

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νυ ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας

η μων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νθα

πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε

ος αυ τος ε πι ι τος φο βη με νης αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σι α να το λαι α πο

δυ σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας

η μων ^v_{δλ}

K α θως οι κτι ρει πα τηρ υι υς ^q ω κτει ρι σε
Κυ ρι ος τς φο βδ με νς αυ τον ^ε_χ ο τι αυ
τος εγ νω το πλασμα η μων ^q ε μνη η σθη ο τι χς εσ

μεν ^v_{δλ}

A ν θρω πος ²² ω σει χο ορ τος αι η με
ραι αυ τς ^ε_χ ω σει α ανθος τς α γρ ^Δ_{δλ} ου τως εξ
αν θη η η σει ^v_{δλ}

O τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και υ
πα αρ χει ^q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ

του ^v_{δλ}

T ο δε ε ε λε ος ^q τς Κυ ρι ου α πο τς
αι ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τς φο
βου με νς αυ τον ^v_{δλ}

K αι η δι και ο συ νη αυ του ^ε_χ ε πι υι
οις υι ων ^Δ_{δλ} τοις φυ λασ σι την δι α θη κην αυ

τῆς και με μνη με νοιστων ε ντο λων αυ του τῆς

ποι η σαιαυ τας

Κ Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε

τον θρο νονατ τῆς και η βα σι λει α αυ του

παντων δε σπο ο ο ζει

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι Αγ

γελοιαυ τῆς δυ να τοι ι σχυ ῖ ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του ακ ρυ σαι της φω νης τον λο γον

αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ τῆς λει τῶρ γοι αυ του οι ποι ουν τες το

θε λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τῆς εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ τῆς ευ

λο γει η ψυ χη μτον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι ^vδλ

K αι νυ υν και α ει ^Δδλ και εις τς αι ω νας των

αι ω ωνων α μην ^vδλ

E υ λο ο ο ο ο ο γει ^vδλ η ψυ χη μτον

Κυ ρι ον ^vδλ και παν τα τα εν το ος μ ^Δδλ το ο νο

μα το α α γι ον αυ του ^{επιβρ.} ^Δδλ ευ λο ο γη

το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε

^vδλ
ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ~~Λατος~~ Βουξ

Δ " ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω "

Πνευμα τι ^βδλ

A " ι νει η ψυ χη μτον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η ημ ^Δδλ ψαλ λω τω Θε ω μ

ε ως υ πα αρ χω ^βδλ

M " η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ^Δδλ ε πι υι ους

αν θρω ωπων ο̣ι̣ς ουκ ε̣στι̣σω̣τη̣ ρι̣ ι̣ α̣

Εξε̣ λε̣ ευ̣ σε̣ ται̣ το̣ πνευ̣ μα̣ αυ̣ του̣ και̣ ε̣

πι̣ ζρε̣ ψει̣ ει̣ς̣ την̣ γην̣ αυ̣ τ̣ε̣

Εν̣ ε̣ κει̣ νη̣ τη̣ η̣ με̣ ρα̣ α̣ πο̣ λ̣ ε̣ ν̣ ται̣ παν̣

τες̣ οι̣ δι̣ α̣ λο̣ γι̣ σμο̣ ι̣ αυ̣ τ̣ε̣

Μα̣ κα̣ α̣ ρι̣ ο̣ς̣ ου̣ ο̣ θε̣ ο̣ς̣ Ι̣ α̣ κω̣ β̣

βο̣ η̣ θος̣ αυ̣ τ̣ε̣ η̣ ε̣ λ̣ πι̣ς̣ αυ̣ τ̣ε̣ ε̣ πι̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ν̣

τον̣ θε̣ ο̣ν̣ αυ̣ τ̣ε̣

Τον̣ ποι̣ η̣ σαν̣ τα̣ τον̣ ου̣ ρα̣ νον̣ και̣ την̣

γην̣ την̣ θα̣ α̣ λασ̣ σαν̣ και̣ παν̣ τα̣ τα̣ εν̣ αυ̣ τη̣

Τον̣ φυ̣ λα̣ ασ̣ σο̣ ντα̣ α̣ λη̣ θει̣ αν̣ ει̣ς̣ τον̣ αι̣

ω̣ ω̣ να̣ ποι̣ ου̣ ντα̣ κρι̣ μα̣ το̣ ι̣ς̣ α̣ δι̣ κου̣ με̣ εν̣ οι̣ς̣

δι̣ δον̣ τα̣ τρο̣ φη̣ν̣ το̣ ι̣ς̣ πει̣ νω̣ ω̣ σι̣

Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣ λυ̣ ει̣ πε̣ πε̣ δη̣ με̣ ε̣ ν̣ ε̣ς̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣

σο̣ φο̣ ι̣ τυ̣ φλ̣ ε̣ ς̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣ α̣ νο̣ ρ̣ θο̣ ι̣ κα̣ τε̣ ρα̣

γμε̣ εν̣ ε̣ς̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣ α̣ γα̣ πα̣ δι̣ και̣ αι̣ αι̣ αι̣

κς Κυ ρι ος φυ λασσει τς προση λυ τς

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον αμαρτω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να
ο Θε ος σσ Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε
ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με

νος δι α την η με τεραν σω τη ρι αν σαρκω

θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κς και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρεπ τως εν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος θα να α τω

θα να τον πα τη σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος

συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι και τω Α γι ω

Πνε ευ μα τι σω σον η μα α α α α α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

1. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. ϵ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ϵ χ ο ϵ χ τι ϵ χ αυ

$\frac{1}{\chi}$ των ϵ χ σ ϵ χ τι ϵ χ η ϵ χ βα ϵ χ σ ϵ χ ι ϵ χ λ ϵ χ ι ϵ χ α ϵ χ τ ϵ χ ω ϵ χ ν ϵ χ ρ ϵ χ α ϵ χ ν ϵ χ ω ϵ χ ν

2. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ϵ ο ϵ χ τι ϵ χ αυ ϵ χ το ϵ χ ι ϵ χ πα ϵ χ ρ ϵ χ α ϵ χ κ ϵ χ λ ϵ χ η ϵ χ θ ϵ χ η
σον ϵ χ τ ϵ χ αι

3. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ϵ ο ϵ χ τι ϵ χ αυ $\frac{1}{\chi}$ το ϵ χ ι ϵ χ κ ϵ χ λ ϵ χ η ϵ χ ρ ϵ χ ο ϵ χ ν ϵ χ ο ϵ χ μ ϵ χ η
σ ϵ χ σ ϵ χ ι ϵ χ τ ϵ χ η ϵ χ ν

4. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ϵ ο ϵ χ τι ϵ χ αυ ϵ χ το ϵ χ ι ϵ χ ο ϵ χ ρ ϵ χ τ ϵ χ α ϵ χ σ ϵ χ θ ϵ χ η ϵ χ σ ϵ χ ο ϵ χ ν ϵ χ τ ϵ χ αι

5. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ϵ ο ϵ χ τι ϵ χ αυ $\frac{1}{\chi}$ το ϵ χ ι ϵ χ ε ϵ χ λ ϵ ϵ χ η ϵ χ θ ϵ χ η
σον ϵ χ τ ϵ χ αι

Δ ϵ χ ι ϵ χ ι ϵ χ α ϵ χ ξ ϵ χ λ ϵ ϵ χ ο ϵ χ Α ϵ χ δ ϵ χ α ϵ χ μ ϵ χ πα ϵ χ ρ ϵ χ α ϵ χ δ ϵ χ ει ϵ χ σ ϵ χ γε ϵ χ γ ϵ χ ο ϵ χ ο
ν ϵ χ εν ϵ χ α ϵ χ ποι ϵ χ κ ϵ χ ο ϵ χ σ ϵ χ δι ϵ χ ι ϵ χ α ϵ χ ξ ϵ χ λ ϵ ϵ χ δε ϵ χ σ ϵ χ τ ϵ χ αυ ϵ χ ρ ϵ χ ο ϵ χ λ ϵ χ η ϵ χ σ ϵ χ τ ϵ χ η ϵ χ σ ϵ χ πα
ρ ϵ χ α ϵ χ δ ϵ χ ει ϵ χ σ ϵ χ ο ϵ χ ν ϵ χ ω ϵ χ κ ϵ χ η ϵ χ σ ϵ χ εν ϵ χ ο ϵ χ μ ϵ χ εν ϵ χ γ ϵ χ α ϵ χ ρ ϵ χ γε ϵ χ ν ϵ χ σ ϵ χ α ϵ χ μ ϵ χ εν ϵ χ ο ϵ χ ν

ε ντο λην η θε ε τη σε τσ ποι η σαντος ο δε
ε συ σταυ ρσ με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον
κρυ πτο με νον μνη σθη τι μσ βο ων εν τη βα σι ι
λει α σσ

6. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδιά,
ο τι αυ τοι τον Θε ε ον
ο ψονται

Ο υ ψω θεις εν τω σταυ ρω και τσ θα να τσ
λυ σας την δυ να μιν και ε ξα λει ψας ως Θε ος
το κα θη μων χει ρο γρα φον κυ ρι ε λη στσ
την με τα νοι αν και η μιν πα ρα σχσ μο νε
φι λαν θρω πε τοις πι ι στει λα τρευ σι Χρι στε
ο Θε ος η μων και βο ω σι σοι μνη η σθη τι και
η μω ων εν τη βα σι ι λει α σσ

7. Μακάριοι οί ειρηνοποιοί,
ο τι αυ τοι υι οι Θε
σ σ κλη θη σονται

Τ ο χει ρο γρα φον η μων εν τω σταυ ρω τη λογ

χη η δι ερ ρη ξας και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον
 ε κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας ρυ σα α με νος
 α παν τας εκ δε σμων τσ α α δε τη α να στα σει
 σθ δι η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ
 υ ρι ε και βο ω μεν σοι μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα
 σι ι λει α σθ

8. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, οτι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των σ ρα νων
Ο σταυ ρω θεις και α να στας ως δυ να τος εκ
 τα φθ ο τρι η μερος και τον πρω το πλα στον Α δαμ
 ε ξα να στη σας μο νε ε α θα να τε κα με
 ε εις με τα νοι αν ε πι στρε ψαι κυ υ ρι ε κα
 τα ξι ω σον εξ ο ο λης καρ δι ας μσ και εν θεο
 μη τη πι ι στει α ει κραυ γα ζειν σοι μνη η σθη τι μσ
 σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σθ

9. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, και ει

πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με
νοι ε νε κεν ε μη

Δ ι η μας ο α πα θης πα θη τος ε γε νε ε

το αν θρω πος και ε κβ σι ως εν σταυ ρω προ ση λω

θεις η μας ε ξα νε στη σας δι ο ο και δο ξα

ζο μεν συν τω σταυ ρω το πα α θος και την α να στα

σιν δι ω ων α νε πλα σθη μεν δι ων και σω ζο

ο με θα α να κρα ζοντες μνη η σθη τι και η μω ων εν τη

βα σι ι λει α σθ

10. Χαίρετε και αγαλλιᾶσθε, ο τι ο μι σθος υ μων πο

λυς εν τοις 8 ρα νοις

T ον α να στα ντα εκ νε κρων και το τβ α δδ

κρα το ος σκυ λευ σαντα και ο ο ρα θεντα γυ ναι ξι

μυ ρο φο ροις λε γο ο ντα χαι ρε τε πι στοι οι δυ

σω πη σω μεν εκ φθο ρας λυ τρω ω σα σθαι τας ψυ

χας η μων κραυ γα α ζοντες πα ντο τε λη στβ τβ

ευ γνω ω μο νος την φω νην προς αυ τον μνη σθη τι και η

μω ων εν τη βα σι ι λει α σθ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα πα ντε ες

το Α γι ον ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν

α ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα αρ χσ αν υ πο στα σε σιν α συ υγ

χυ τον με νσ αν α πλη ην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον δι ης εκ λυ τρσ με θα τσ πυ ρο ος

της κο λα σε ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι

ω νας των αι ω νων α μην

Τ ην Μη τε ρα σθ Χρι στε την εν σα ρ κι α σπο

ρω σ τε κσ αν σε και αι Πα ρ θε νον α λη θω σ και με

τα το κον μαι να α σαν α φθορον αυ τη ην σοι προ
 σα γο μεν εις πρε σβει αν δε ε σπο τα πο λυ ε
 λε ε πται σμα α των συγ χω ρη σιν δω ρη σαι πα
 α ντο τε τοις βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η μω ων εν τη
 βα σι ι λει α σ ς ς ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τοῦ Ἁγίου. Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ϕ

Η ει ας πι ι στε ως ο μο λο γι α αλ λον
 Πα αυ λον σε τη Εκ κλη σι α ζη λω την εν Ι
 ε ρε ευ σιν α α νε δει ει ξε συν εκ βο α σοι και
 Α α βελ προς Κυ ρι ον και Ζα χα ρι ου το αι αι
 μα το ο δι και αι ον Πα τερ Ο σι ε Χρι ζον τον Θε ον ι
 κε τευ ε δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
 λε ε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι θ

Μ νη η μη δι και 8 μετ εγ κω μι ι ι

ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
τα χιστον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι - θ

Προ στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
λιε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ος

A α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λε α θα να το ο ο

ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α

α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΑ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 16-20).

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

Α λλη η λ ς ι ι α Α λλη η λ ς

ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λ ς ς ς ς ι ι ι ι α

Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σ ε πι τον μη

ρον σ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σ και τω

κα α α αλ λει ει ει ει σ

Α λλη η λ ς ι ι α Α λλη η λ ς

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ Ⲏ ⲧⲉⲓ ⲛⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲁ ⲧⲉⲩ ⲟ ⲔⲄ ⲕⲁⲓ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲩ ⲉ

ⲉ ⲛⲉ ⲕⲉⲛ ⲁ ⲗⲏ ⲧⲉⲓ ⲁ ⲥ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲁ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲟ ⲥ ⲕⲁⲓ

Ⲕⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲟ ⲥⲩⲩ ⲩⲩ ⲩⲩ ⲏⲥ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ 41-56).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπίσθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἠψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἴδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν

ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς
 ἰάθη παραχοῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου
 σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται
 τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν ἡ
 θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
 ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.
 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ
 Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ
 τὴν μητέρα. Ἐκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
 Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων
 αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ
 κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ
 ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχοῆμα, καὶ
 διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ
 δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Δι' ς

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μυ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τ ο ν τρι

σα α α α α α α ρα α α α α α α α α

α α γι ι ι ο ο ν υ μ ν ο ν π ρ ο ο σ α α α α

α α α υ μ ν ο ο ν π ρ ο ο σ α α α δ ο ο ν τ ε ε σ

πα α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η η ην α πο

θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μ ν α α α α α α α

αν

Ω ω ω ω ω ω σ τ ο ν Β α α σι ι ι ι τ ο ν

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϞ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και

ρϞ υ ςη ης μϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α दा ο ο μο

Ϟ Ϟ Ϟ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τϛ πνε ευ μα το ο ο ος σϛ
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*
Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
Σαβ βα ωθ πλη η ρησ ο ϛ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σα ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς

Κυ υ ρι ο ος σε ε ρε ε ε ε ω ω

μα α α α α μ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μ και ρυ υ υ ςη η η ης

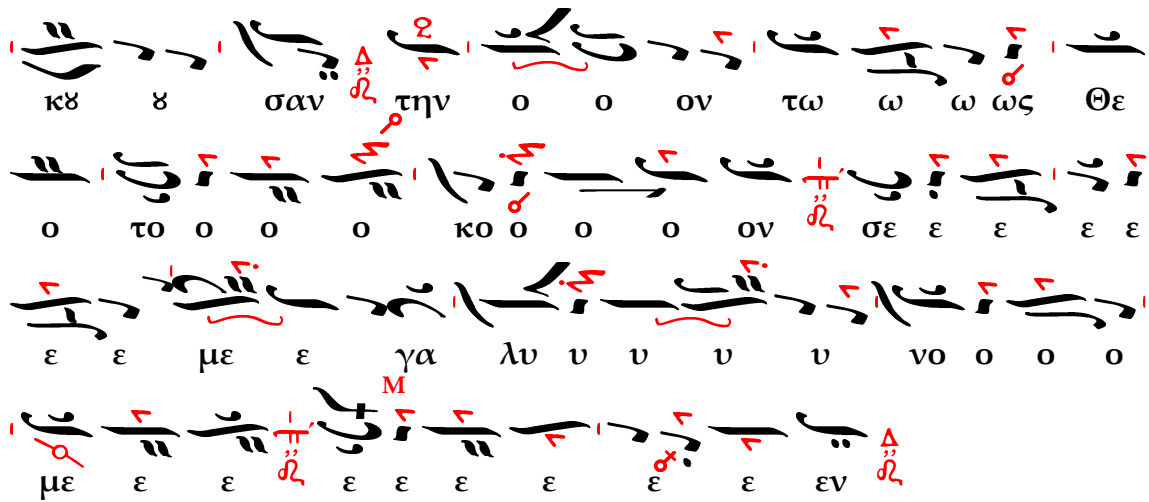
μϠ ^Δ₂

(κζ´ Ὀκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος ^Δ₂ Δι ρ

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ω ως ^Δ₂ μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο
ο ο ο κον ^Δ₂ την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι
πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο
ον ^Δ₂ και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϠ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων ^Δ₂ την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ρϠ ϝ βι ι ι ι ι μι ^Δ₂ και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν ^Δ₂ α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ ^Δ₂ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως ^Δ₂ Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

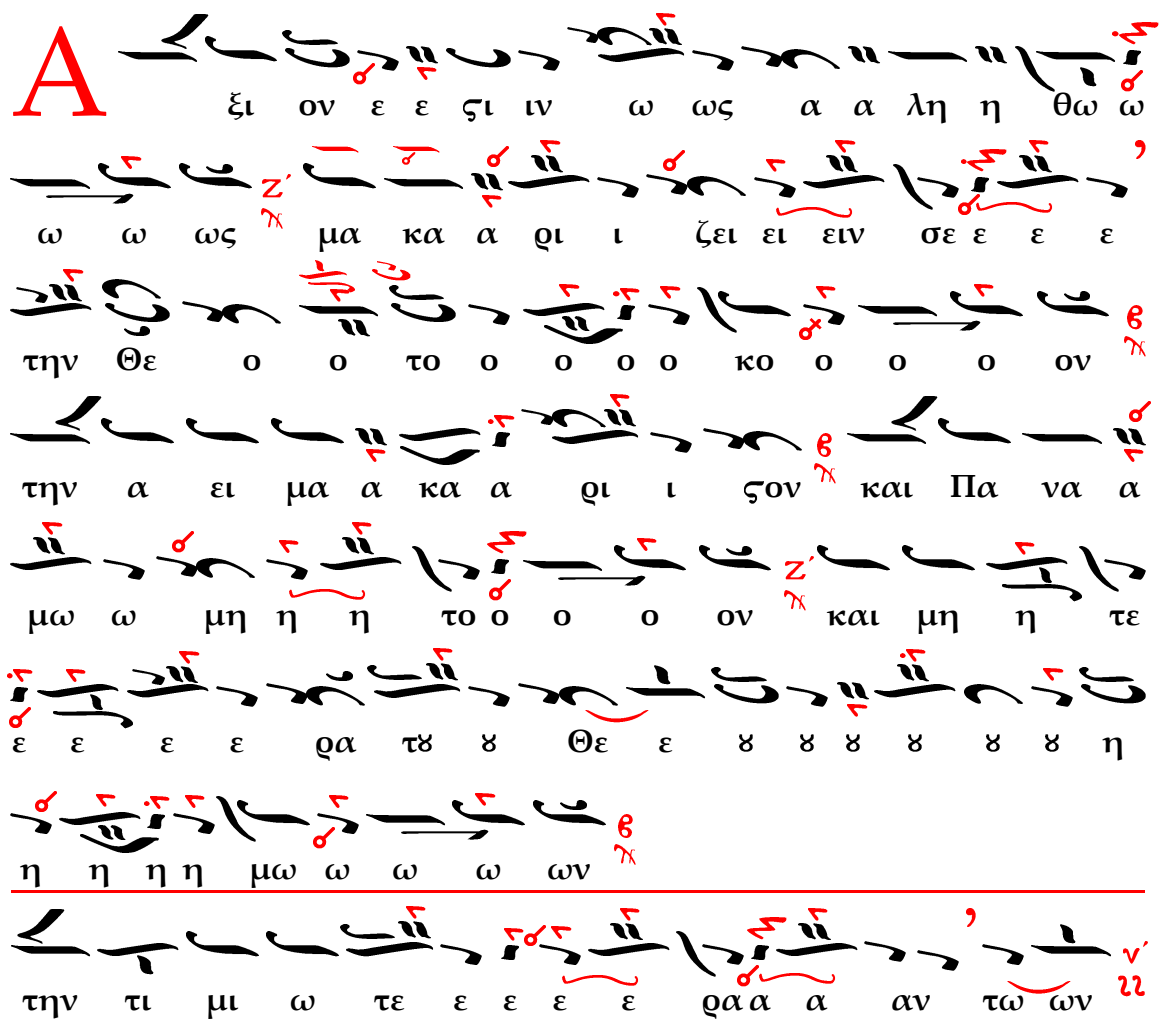

 κ̅ϛ̅ ϛ̅ σ̅αν̅ ^Δ τ̅η̅ν̅ ο̅ ο̅ ο̅ν̅ τ̅ω̅ ω̅ ω̅ ω̅ς̅ Θε̅
 ο̅ τ̅ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ κ̅ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ν̅ ^Δ σε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅
 ε̅ ε̅ με̅ ε̅ γ̅α̅ λ̅υ̅ υ̅ υ̅ υ̅ υ̅ νο̅ ο̅ ο̅ ο̅
 με̅ ε̅ ε̅ ^Δ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ εν̅ ^Δ

Ἐτονίσθη τῆ κγ´ Φεβρ. , βι´ . I.A.

Ἄξιον ἔστιν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λ̅τ̅ο̅ς̅ Βου̅ ϛ̅

A ξ̅ι̅ ο̅ν̅ ε̅ ε̅ ϛ̅ι̅ ι̅ν̅ ω̅ ω̅ς̅ α̅ α̅ λ̅η̅ η̅ θ̅ω̅ ω̅
 ω̅ ω̅ ω̅ς̅ ^Δ μα̅ κα̅ α̅ ρ̅ι̅ ι̅ ζ̅ει̅ ει̅ ει̅ν̅ σε̅ ε̅ ε̅ ε̅
 τ̅η̅ν̅ Θε̅ ο̅ ο̅ τ̅ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ κ̅ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ν̅ ^β
 τ̅η̅ν̅ α̅ ει̅ μα̅ α̅ κα̅ α̅ ρ̅ι̅ ι̅ ϛ̅ον̅ ^β και̅ Πα̅ να̅ α̅
 μ̅ω̅ ω̅ μη̅ η̅ η̅ το̅ ο̅ ο̅ ο̅ ο̅ν̅ ^Δ και̅ μη̅ η̅ τε̅
 ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ρ̅α̅ τ̅ϛ̅ ϛ̅ Θε̅ ε̅ ϛ̅ ϛ̅ ϛ̅ ϛ̅ ϛ̅ ϛ̅ η̅
 η̅ η̅ η̅ η̅ μ̅ω̅ ω̅ ω̅ ω̅ν̅ ^β
 τ̅η̅ν̅ τι̅ μι̅ ω̅ τε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ε̅ ρ̅α̅ α̅ αν̅ τ̅ω̅ ω̅ν̅ ^β

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων

Χε ρα ρ ρ βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι ι τω ως

τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι

ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως

Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κ ρ ρ

ρ ρ ρ σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο

το ο ο κο ο ον σε ε ε ε ε με γα α λυ

υ υ υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. , βθ')

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα

ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα

του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω

τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α αφιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

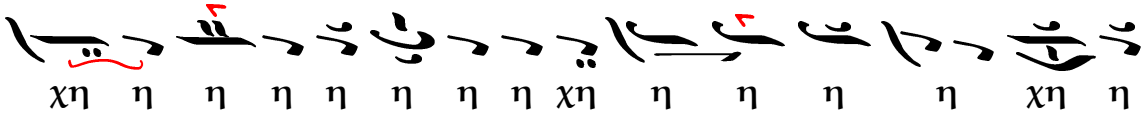
Ἦχος Δι

A ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χι ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε λι ε ε το
 ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

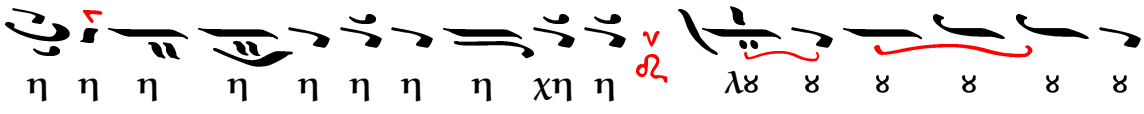
υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον εκ
 των ς ς ρα α α α α α εκ των ς ς ρα α
 νω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ε ε ε εκ τω ω ω εκ τω ω ω ς ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ρα α ε εκ των ς ς
 ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε
 ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω
 ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς χς ς ς ς ς ς ς ς ο ς ς ς
 ρα α εκ των ς ς ρα νω ω ω ω ω ω
 λε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε
 να α α α α α να α α α λε ε ε
 ε ε ε ε ε να α α α α λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε να α να α α α α λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ιε ε ε ε χε ε ε χε ε ε ε ε βϺ
 Ϻ Ϻ Ϻ ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ια α α α ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ια α α α α α
 α α α α α λλη ηη ηη ηη ηη
 η η η η ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 η η η η ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 η η λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι
 ι ι ι ι ι ι α α ια ια ια ια ια ια
 α α α α α α α α λλη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 η η ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 η η ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη
 ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α ια ια ια ια ια ια ια χα
 α α α α λλη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη ηη

Annotations: Δι, Πα, M, Nη, Ϻ, Δι, M, Δι, V', V', M, Ke, Πα, Ke, M, Πα, M, Δι, Nη, M, Δι

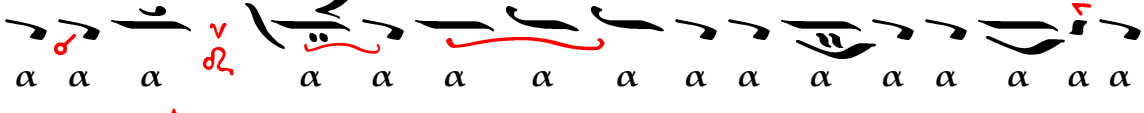
 χη η η η η η η η χη η η η η χη η

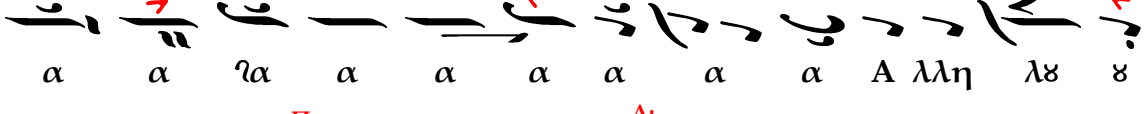
 η η η η η η η η χη η ^υ λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

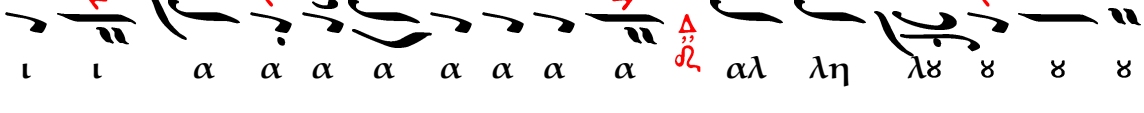
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι α α α ρα α

 α α α ^υ α α α α α α α α α α α α

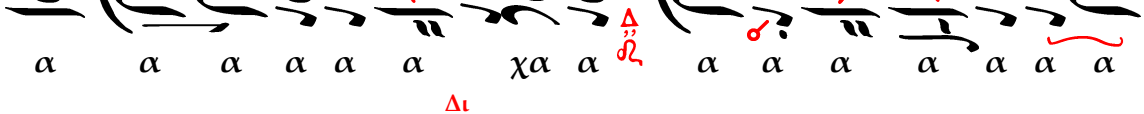
 α α ρα α α α α α α α Α λλη λϝ ϝ

 ι ι α α α α α α α α ^{Δι} αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α ρα α α

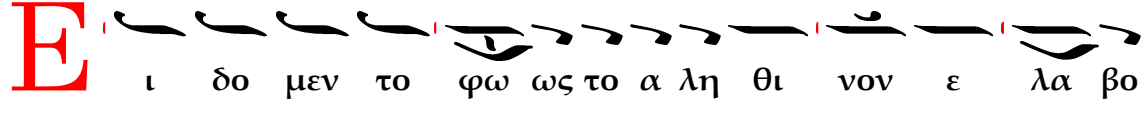
 α α α α α α χα α ^{Πα} α α α α α α α

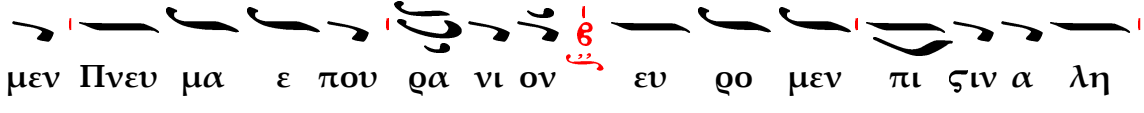
 α α α α α α α α α α ^{Δι} α α α

Ἦχος Δι-ϑ

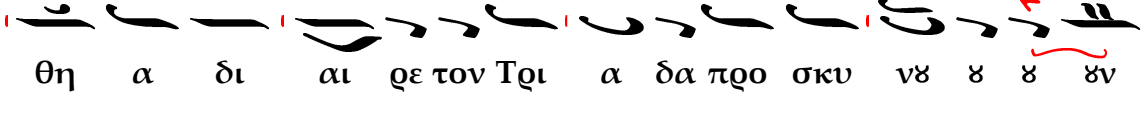
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςιν α λη

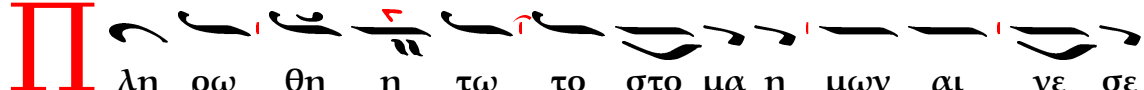
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν

 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ

Ἦχος Δι-ϑ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεντην δο ο
 ξαν σε οτι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος